

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 72/2012
26.09.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Л., због кривичног дела силовање у покушају из члана 178. став 1. у вези са чланом 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 554/12 од 04.09.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 2554/12 од 06.06.2012. године, у седници већа одржаној у присуству окривљеног М.Л. и његовог браниоца адв.М.Т. из Љ., дана 26.09.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 554/12 од 04.09.2012. године и утврђује да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 2554/12 од 06.06.2012. године повређен кривични закон – члан 369. тачка 4. Законика о кривичном поступку у вези са чланом 57. став 2. Кривичног законика, у корист окривљеног М.Л.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу 2-К 154/11 од 13.03.2012. године, окривљени М.Л. оглашен је кривим за кривично дело силовање у покушају из члана 178. став 1. у вези са чланом 30. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 11.10.2011. године до 25.10.2011. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 2554/12 од 06.06.2012. године, уважањем жалбе окривљеног М.Л., преиначена је наведена првостепена пресуда само у делу одлуке о казни и окривљени М.Л. за кривично дело силовање у покушају из члана 178. став 1. у вези са чланом 30. Кривичног законика, осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју му се урачунава време проведено у притвору као у првостепеној пресуди, док је у осталом непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости, Ктз. бр. 554/12 од 04.09.2012. године, против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 2554/12 од 06.06.2012. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 4. Законика о кривичном поступку (ЗКП) у вези са чланом 57. став 2. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и утврди да је том пресудом повређен закон у корист окривљеног М.Л.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП и у седници већа, одржаној у одсуству обавештеног Републичког јавног тужиоца, а у присуству окривљеног М.Л. и његовог браниоца адв. М.Т., размотрио списе овог предмета, са правноснажном пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаном другостепеном пресудом учињена повреда кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези са чланом 57. став 2. Кривичног законика у корист окр. М.Л., тиме што је окривљеном, за кривично дело из члана 178. став 1. у вези са чланом 30. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, изречена казна затвора у трајању од две године.

Кривичним закоником („Службени гласник РС“ бр. 85/2005, 72,2009) који је био на снази у време извршења дела у конкретном случају (07.10.2011. године), за кривично дело из члана 178. став 1. прописана је казна затвора од три до дванаест година.

Чланом 56. тог Законика (КЗ) предвиђени су случајеви кад је суд, изузетно од општег правила о одмеравању казне у границама прописаним законом за одређено кривично дело (члан 54. КЗ), овлашћен да учиниоцу кривичног дела ублажи казну (кад закон предвиђа да се казна може ублажити или да се учинилац може ослободити од казне а суд га не ослободи или кад суд утврди постојање нарочито олакшавајућих околности и оцени да се и са ублаженом казном може постићи сврха кажњавања), при чему се ублажавање казне врши изрицањем казне испод границе прописане законом или блаже врсте казне, а под условима и у границама предвиђеним одредбама члана 57. став 1. КЗ.

Могућност судског ублажавања казне применом цитираних прописа искључена је, међутим, одредбом члана 57. став 2. КЗ, за одређена кривична дела, међу којима је и кривично дело из члана 178. КЗ. У конкретном случају нема места примени одредбе ст. 4. члана 57. КЗ, која отклања ограничење ублажавања казне из ст. 2. истог члана кад је суд овлашћен да учиниоца кривичног дела ослободи од казне, из разлога што законом није предвиђена могућност ослобођења од казне учиниоца кривичног дела у питању (члан 178. КЗ, члан 58. КЗ) ни када је дело остало у покушају (члан 30. КЗ).

Сходно цитираним прописима, другостепени суд није могао окр. М.Л., за кривично дело за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, одмерити казну затвора испод прописаног посебног минимума од три године, као што је учинио у конкретном случају применом одредбе члана 56. став 1. КЗ са образложењем да постоје олакшавајуће околности на страни окривљеног и да је дело остало у покушају, па је поступајући супротно наведеним прописима прекорачио овлашћења која има по закону приликом одлучивања о казни и тиме учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези са чланом 57. став 2. КЗ у корист окривљеног, на коју се указује у захтеву за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/2008) и применом одредаба члана 425. став 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде, тако што је уважио захтев за заштиту законитости и будући да је исти поднет на штету окривљеног М.Л., утврдио да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 2554/12 од 06.06.2012. године, повређен кривични закон у корист окривљеног (члан 369. тачка 4. ЗКП у вези са чланом 57. став 2. КЗ), при том не дирајући у наведену правноснажну пресуду.

Записничар-саветник

Председник већа -

Наташа Бањац,с.р.

судија Бата Цветковић,с.р.